

Cauza C-58/09

LeoLibera GmbH

împotriva

Finanzamt Buchholz in der Nordheide

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof)

„Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 135 alineatul (1) litera (i) — Scutirea pariurilor, a loteriilor și a altor forme de jocuri de noroc — Condiții și limite — Competența de stabilire a statelor membre”

Sumarul hotărârii

Dispoziții fiscale — Armonizarea legislațiilor — Impozite pe cifra de afaceri — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Scutiri — Scutirea pariurilor, a loteriilor și a altor forme de jocuri de noroc

[Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 135 alin. (1) lit. (i)]

Articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că exercitarea de către statele membre a posibilității de a stabili condiții și limite pentru scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de dispoziția menționată le permite să nu scutească de această taxă decât anumite jocuri de noroc sau pariuri.

Astfel, această dispoziție lasă o largă marjă de apreciere statelor membre în ceea ce privește scutirea sau impozitarea operațiunilor vizate, din moment ce permite statelor respective să stabilească limitele și condițiile acordării scutirii în discuție. Din modul său de redactare nu reiese, pe de altă parte, niciun element care să permită să se deducă faptul că legiuitorul comunitar ar fi intenționat să instituie o restricție de ordin cantitativ, indiferent de natura acesteia, în special cu scopul de a garanta că pot intra în domeniul de aplicare al scutirii de taxa pe valoarea adăugată vizate la această dispoziție cel puțin 50 % din pariurile și din jocurile de noroc exploatate și organizate într-un stat membru sau cel puțin 50 % din cifra de afaceri generată de exploatarea și de organizarea acestor jocuri. Pe de altă parte, principiul neutralității fiscale, potrivit căruia prestările de servicii similare, care se află, așadar, în concurență unele cu celelalte, nu trebuie tratate diferit în ceea ce privește aplicarea taxei pe valoarea adăugată, nu se opune unei asemenea reglementări. Astfel, principiul menționat nu poate fi interpretat, fără a lipsi de orice efect util articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 și largă marjă de apreciere pe care această dispoziție o recunoaște statelor membre, în sensul că se opune ca o formă de pariu sau de joc de noroc să fie scutită de la plata taxei pe valoarea adăugată, în timp ce o altă formă de joc nu este scutită, în măsura în care totuși cele două forme de joc nu se află în concurență între ele.

(a se vedea punctele 26, 27, 34, 35 și 39 și dispozitivul)

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

10 iunie 2010(*)

„Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare – Taxa pe valoarea adăugată – Directiva 2006/112/CE – Articolul 135 alineatul (1) litera (i) – Scutirea pariurilor, a loteriilor și a altor forme de jocuri de noroc – Condiții și limite – Competența de stabilire a statelor membre”

În cauza C-58/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Bundesfinanzhof (Germania), prin decizia din 17 decembrie 2008, primită de Curte la 11 februarie 2009, în procedura

LeoLibera GmbH

împotriva

Finanzamt Buchholz in der Nordheide,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii E. Levits, A. Borg Barthet, J.-J. Kasel (raportor) și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul B. Fülöp, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 4 martie 2010,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru LeoLibera GmbH, de B. Hansen, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul german, de domnii M. Lumma, C. Blaschke și B. Klein, în calitate de agenți;
- pentru guvernul belgian, de doamnele L. Van den Broeck și C. Pochet, în calitate de agenți, asistate de P. Vlaemminck, de Y. T’Jampens și de A. Hubert, advocaten,
- pentru Irlanda, de domnul D. O’Hagan, în calitate de agent, asistat de N. Travers, BL;
- pentru guvernul Regatului Unit, de domnul S. Ossowski, în calitate de agent, asistat de doamna N. Shaw, barrister;

– pentru Comisia Europeană, de domnul D. Triantafyllou, în calitate de agent,
după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 11 martie 2010,
pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CEE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între societatea LeoLibera GmbH (denumită în continuare „LeoLibera”), pe de o parte, și Finanzamt Buchholz in der Nordheide (administrația fiscală germană, denumită în continuare „Finanzamt”), pe de altă parte, cu privire la supunerea la taxa pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”) a veniturilor provenind din organizarea de jocuri de noroc prin utilizarea jocurilor de tip slot-machine.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

3 Articolul 131 din Directiva 2006/112 prevede:

„Scutirile prevăzute la capitolele 2-9 se aplică fără să aducă atingere altor dispoziții comunitare și în conformitate cu condițiile pe care statele membre le stabilesc în scopul de a asigura aplicarea corectă și directă a acestor scutiri și de a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz.”

4 Articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 prevede:

„Statele membre scutesc următoarele operațiuni:

[...]

(i) pariuri, loterii și alte forme de jocuri de noroc, sub rezerva condițiilor și restricțiilor stabilite de fiecare stat membru”.

5 Înainte de intrarea în vigoare a Directivei 2006/112, dispoziția pertinentă din dreptul comunitar era articolul 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1, denumită în continuare „A șasea directivă”). Articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 și articolul 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă au un cuprins identic.

Reglementarea națională

6 Articolul 1 alineatul 1 punctul 1 prima teză din Legea privind impozitul pe cifra de afaceri (Umsatzsteuergesetz 2005, BGBl. 2005 I, p. 386), în versiunea acesteia aplicabilă în acțiunea principală (denumită în continuare „UStG”), prevede că „livrările și alte prestări de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul național de un comerciant în cadrul întreprinderii sale” sunt supuse TVA-ului.

7 Până la 5 mai 2006, articolul 4 punctul 9 litera b) din această lege prevedea că, printre operațiunile care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul 1 punctul 1, erau scutite:

„operațiunile care intră în domeniul de aplicare al Legii privind loteriile și pariurile hipice, precum și cele realizate de cazinouri publice autorizate și care au legătură cu activitatea de cazinou a acestora. Nu beneficiază de această scutire operațiunile care intră în domeniul de aplicare al Legii privind loteriile și pariurile hipice și care sunt scutite de plata taxei pe loterii și pariuri hipice sau pentru care această taxă nu este aplicată în general”.

8 În urma Hotărârii din 17 februarie 2005, Linneweber și Akritidis (C-453/02 și C-462/02, Rec., p. I-1131), articolul 4 punctul 9 litera b) din Umsatzsteuergesetz 2005 a fost modificat [Gesetz zur Eindämmung missbräuchlicher Steuergestaltungen (StEindämmG) din 28 aprilie 2006 (BGBl. 2006 I, p. 1095)], intrând în vigoare la 6 mai 2006. De la această dată sunt scutite de TVA:

„operațiunile care intră în domeniul de aplicare al Legii privind loteriile și pariurile hipice. Nu beneficiază de această scutire operațiunile care intră în domeniul de aplicare al Legii privind loteriile și pariurile hipice și care sunt scutite de plata taxei pe loterii și pariuri hipice sau pentru care această taxă nu este aplicată în general”.

9 În temeiul aplicării coroborate a UStG și a Legii privind pariurile hipice și loteriile [Rennwett- und Lotteriesgesetz (denumită în continuare „RennwLottG”)], sunt scutite de TVA pariurile privind concursurile hipice publice („pariuri hipice”), pariurile cu valoare fixă („paris oddset”), loteriile și extragerile.

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

10 LeoLibera exploatează o sală de jocuri echipată cu jocuri de tip slot-machine. În declarația de TVA pentru luna ianuarie 2007, aceasta a declarat operațiunile aferente acestor jocuri. În urma stabilirii de către Finanzamt a TVA-ului de plată cu titlu anticipat, LeoLibera a formulat o reclamație împotriva acestei stabiliri, susținând că operațiunile respective erau scutite de TVA. Astfel, LeoLibera a considerat că modificarea adusă articolului 4 punctul 9 litera b) din Umsatzsteuergesetz 2005 prin StEindämmG era contrară dreptului comunitar.

11 Întrucât Finanzamt a respins această reclamație ca nefondată, LeoLibera a formulat o acțiune în fața Finanzgericht. Acesta din urmă a respins această acțiune pentru motivul că operațiunile vizate nu erau scutite în temeiul articolului 4 punctul 9 litera b) din UStG. Singurele operațiuni scutite în temeiul acestei dispoziții ar fi cele care intră în domeniul de aplicare al RennwLottG. Or, operațiunile aferente jocurilor de tip slot-machine nu ar face parte din categoria operațiunilor scutite. Această instanță a mai adăugat că articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 permite statelor membre să prevadă excepții de la scutirea fiscală.

12 În susținerea recursului său, formulat în fața Bundesfinanzhof, LeoLibera arată că, în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112, un stat membru nu poate scuti de TVA numai pariurile și loteriile, ci trebuie să scutească de această taxă „și celelalte jocuri de noroc sau pariuri”. Desigur, legiuitorii naționali ar putea supune această scutire unor condiții și limite. Totuși, aceștia nu ar putea impozita în mod general „celelalte jocuri de noroc și pariuri”. Or, în măsura în care reglementarea germană ar supune la plata TVA-ului aproximativ 63 % din totalul operațiunilor de jocuri de noroc de pe teritoriul acestui stat membru, doar o mică parte din operațiuni ar mai beneficia de scutirea prevăzută de Directiva 2006/112. Prin urmare, reglementarea națională nu ar fi conformă dreptului comunitar. În plus, această reglementare ar încălca principiul neutralității fiscale, întrucât ar pune exploatatorii de jocuri de tip slot-machine într-o situație defavorabilă în raport cu cazinourile publice, acestea din urmă putând repercuta

TVA-ul asupra jucătorilor.

13 Bundesfinanzhof are unele dubii privind conformitatea cu dreptul comunitar a articolului 4 punctul 9 litera b) din UStG. Astfel, această instanță consideră că, în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (f) din Aseamăa directivă, astfel cum a fost interpretat de Curte, organizarea și exploatarea jocurilor de noroc și a pariurilor trebuie, în principiu, să fie scutite de TVA. Această concluzie s-ar impune cu privire la articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112, întrucât cuprinsul celor două dispoziții comunitare în cauză este identic.

14 Or, articolul 4 punctul 9 litera b) din UStG ar rezerva această scutire pentru un număr restrâns de jocuri, și anume loteriile și pariurile, deși acestea nu reprezintă decât o parte minoritară din ansamblul operațiunilor de jocuri efectuate pe teritoriul german și din cifra de afaceri produsă de această activitate pe același teritoriu.

15 Prin urmare, instanța de trimitere își pune problema dacă, prin reforma legislativă din 2006, legiuitorul german nu a depășit marja de manevră pe care i-o acordă dreptul comunitar.

16 În aceste condiții, Bundesfinanzhof a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE [...] trebuie interpretat în sensul că statele membre le este permis să adopte o reglementare care nu scutește de la plata taxei decât anumite pariuri (hipice) și loterii și care exclude de la această scutire toate «celelalte forme de jocuri de noroc»?”

Cu privire la cererea de redeschidere a procedurii orale

17 Prin cererea depusă la grefa Curții la 17 martie 2010, Leo Libera a solicitat redeschiderea procedurii orale, în temeiul articolului 61 din Regulamentul de procedură.

18 În această privință, trebuie amintit că Curtea poate dispune redeschiderea procedurii orale, în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul de procedură, în cazul în care consideră că nu este suficient lămurit sau că trebuie să soluționeze cauza pe baza unui argument care nu a fost pus în discuție părților (Hotărârea din 10 februarie 2000, Deutsche Post, C-270/97 și C-271/97, Rec., p. I-929, punctul 30, precum și Hotărârea din 18 iunie 2002, Philips, C-299/99, Rec., p. I-5475, punctul 20).

19 În speță, Curtea, după ascultarea avocatului general, consideră că dispune de toate elementele necesare pentru a soluționa cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare cu care este sesizată și că aceasta nu trebuie să fie examinată în raport cu un argument care nu a fost dezbătut în fața sa.

20 În consecință, cererea prin care se solicită redeschiderea procedurii orale trebuie respinsă.

Cu privire la întrebarea preliminară

21 Prin intermediul întrebării adresate, instanța de trimitere solicită Curții, în esență, să stabilească dacă articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că exercitarea de către statele membre a posibilității de a stabili condiții și limite pentru scutirea de TVA prevăzută de dispoziția menționată permite acestora să nu scutească de TVA decât anumite jocuri de noroc sau pariuri.

22 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie amintit de la bun început că, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții, termenii folosiți pentru a desemna scutiri precum cele prevăzute

la articolul 135 din Directiva 2006/112 sunt de strictă interpretare, dat fiind că aceste scutiri constituie derogări de la principiul general potrivit căruia TVA-ul este perceput pentru fiecare prestare de servicii efectuată cu titlu oneros de către o persoană impozabilă (a se vedea, prin analogie în ceea ce privește A și așa directivă, Hotărârea din 13 iulie 2006, *United Utilities*, C-89/05, Rec., p. I-6813, punctul 21).

23 În plus, interpretarea termenilor utilizați în cuprinsul acestei dispoziții trebuie să fie conformă cu obiectivele urmărite de scutirile menționate și să respecte cerințele principiului neutralității fiscale, inerent sistemului comun de TVA (a se vedea, prin analogie, Hotărârea *United Utilities*, citată anterior, punctul 22).

24 În ceea ce privește în special pariurile, loteriile și alte jocuri de noroc, trebuie amintit că scutirea de care beneficiază este motivată de considerente de ordin practic, TVA-ul fiind dificil de aplicat operațiunilor de jocuri de noroc, iar nu de dorința de a asigura acestor activități un tratament mai favorabil în materie de TVA, precum în cazul anumitor prestări de servicii de interes general realizate în sectorul social (Hotărârea *United Utilities*, citată anterior, punctul 23).

25 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie să se examineze dacă statele membre pot în mod valabil să restrângă domeniul de aplicare al scutirii de TVA prevăzute la articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112, astfel încât numai o parte minoritară, stabilită fie în funcție de numărul de jocuri autorizate, fie în funcție de cifra de afaceri generată de aceste jocuri, din aceste pariuri și jocuri de noroc organizate pe teritoriul statelor menționate anterior poate beneficia de această scutire.

26 În această privință, trebuie arătat mai întâi că rezultatul chiar din cuprinsul articolului 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 că această dispoziție a lăsat o largă libertate de apreciere statelor membre în ceea ce privește scutirea sau impozitarea operațiunilor vizate, din moment ce permite statelor respective să stabilească limitele și condițiile acordării scutirii în discuție.

27 În continuare, trebuie constatat că articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 nu conține niciun element care să permită să se deducă faptul că legiuitorul comunitar ar fi intenționat să instituie o restricție de ordin cantitativ, indiferent de natura acesteia, în special cu scopul de a garanta că pot intra în domeniul de aplicare al scutirii de TVA vizate la această dispoziție cel puțin 50 % din pariurile și din jocurile de noroc exploatare și organizate într-un stat membru sau cel puțin 50 % din cifra de afaceri generată de exploatarea și de organizarea acestor jocuri.

28 În acest context, împrejurarea că, în mod repetat, Curtea a considerat că organizarea și exploatarea jocurilor și a aparatelor de jocuri de noroc trebuie scutite, în principiu, de TVA (a se vedea în special Hotărârea din 11 iunie 1998, *Fischer*, C-283/95, Rec., p. I-3369, punctul 25, precum și Hotărârea *Linneweber și Akritidis*, citată anterior, punctul 23) nu poate fi interpretată, având în vedere obiectivul urmărit de articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112, precum și structura generală care se află la baza acestei directive, în sensul că repune în discuție această constatare.

29 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, finalitatea scutirii în discuție, trebuie amintit că, în materie de pariuri și de jocuri de noroc, nu numai că statele membre sunt libere să determine condițiile și limitele scutirii prevăzute la articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 (Hotărârile citate anterior *Fischer*, punctul 25, și *Linneweber și Akritidis*, punctul 23), însă acestea dispun și de o marjă de apreciere care le permite să interzică în tot sau în parte activitățile de această natură sau să le restricționeze și să prevadă modalități de control mai mult sau mai puțin stricte în acest scop (Hotărârea din 24 martie 1994, *Schindler*, C-275/92, Rec., p. I-1039,

punctul 61, ?i Hot?rârea din 21 septembrie 1999, Läärä ?i al?ii, C?124/97, Rec., p. I?6067, punctul 35).

30 Prin urmare, astfel cum a ar?tat avocatul general la punctul 47 din concluzii, un stat membru poate restrânge, pe propriul teritoriu, oferta de pariuri sau de jocuri de noroc la forme de jocuri c?rora li se poate aplica TVA?ul, astfel încât considera?iile de ordin practic ce se afl? la baza scutirii, astfel cum a fost amintit la punctul 24 din prezenta hot?râre, nu sunt aplicabile în privin?a acestora.

31 O interpretare a articolului 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 potrivit c?reia această dispozi?ie, astfel cum sus?ine Leo?Libera, ar obliga totu?i un stat membru care a optat pentru o abordare precum cea descris? la punctul precedent s? scuteasc? de la plata TVA?ului cel pu?in 50 % din jocurile autorizate ?i/sau formele unor astfel de jocuri care genereaz? cel pu?in 50 % din cifra de afaceri realizat? pe pia?a na?ional? a tuturor pariurilor ?i a jocurilor de noroc ar fi, a?adar, contrar? atât obiectivului urm?rit de legiuitorul comunitar, cât ?i principiului, amintit la punctul 22 din prezenta hot?râre, potrivit c?ruia dispozi?iile derogatorii de la principiul general sunt de strict? interpretare.

32 În ceea ce prive?te, în al doilea rând, structura Directivei 2006/112, trebuie ar?tat c?, în m?sura în care este cert c? volumul cifrelor de afaceri realizate de jocurile scutite de TVA ?i, respectiv, de cele care nu sunt scutite poate cunoa?te varia?ii importante în timp, scutirea de TVA de care beneficiaz? o anumit? form? de pariuri sau de jocuri de noroc ar putea fi, în ipoteza în care interpretarea preconizat? de Leo?Libera ar fi re?inut?, rând pe rând conform? sau contrar? articolului 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112.

33 Prin urmare, o astfel de interpretare ar fi nu numai de natur? s? genereze o insecuritate juridic? important?, ci ar fi ?i contrar? spiritului articolului 131 din această directiv?, care impune ca scutirile de TVA s? fie aplicate în mod corect ?i simplu (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 12 ianuarie 2006, Turn- und Sportunion Waldburg, C?246/04, Rec., p. I?589, punctul 31).

34 În sfâr?it, trebuie ad?ugat c?, în mod contrar celor sus?inute de Leo?Libera, nici principiul neutralit??ii fiscale, potrivit c?ruia prest?rile de servicii similare, care se afl?, a?adar, în concuren?? unele cu celelalte, nu trebuie tratate diferit în ceea ce prive?te aplicarea TVA?ului, nu se opune unei reglement?ri precum cea în cauz? în ac?iunea principal?.

35 Astfel, acest principiu nu poate fi interpretat, f?r? a lipsi de efect util articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 ?i larga marj? de apreciere pe care această dispozi?ie o recunoa?te statelor membre, în sensul c? se opune ca o form? de pariu sau de joc de noroc s? fie scutit? de la plata TVA?ului în timp ce o alt? form? de joc nu este scutit?, în m?sura în care totu?i cele dou? forme de joc nu se afl? în concuren?? între ele.

36 Or, astfel cum reiese din dosarul prezentat Cur?ii, reglementarea na?ional? în cauz? în ac?iunea principal? nu trateaz? în mod diferit, din punctul de vedere al TVA?ului, pariuri sau jocuri de noroc similare care pot fi considerate în concuren?? între ele.

37 Faptul c? pariurile sau jocurile de noroc scutite de la plata TVA?ului nu constituie, precum în ac?iunea principal?, decât o parte minoritar? din jocurile autorizate pe teritoriul na?ional ?i/sau nu genereaz? decât o parte minoritar? din cifra de afaceri total? realizat? în domeniul jocurilor pe acest teritoriu nu este, a?adar, pertinent din perspectiva principiului neutralit??ii fiscale.

38 De asemenea, ?i contrar celor sus?inute de Leo?Libera, este lipsit de pertinen?? din perspectiva principiului men?ionat faptul c? valoarea unei taxe nearmonizate asupra jocurilor, care trebuie pl?tit? ?i de anumi?i organizatori ?i exploatatori de pariuri ?i de jocuri de noroc supu?i la

plata TVA-ului, este modulată în funcție de TVA-ul datorat pentru această activitate, întrucât principiul neutralității fiscale nu are vocație să se aplice unei astfel de taxe (a se vedea în acest sens Hotărârea Fischer, citată anterior, punctul 30).

39 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată c? articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul c? exercitarea de către statele membre a posibilității de a stabili condiții și limite pentru scutirea de TVA prevăzută de dispoziția menționată le permite să nu scutească de această taxă decât anumite jocuri de noroc sau pariuri.

Cu privire la cheltuielile de judecată

40 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 135 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul c? exercitarea de către statele membre a posibilității de a stabili condiții și limite pentru scutirea de TVA prevăzută de dispoziția menționată le permite să nu scutească de această taxă decât anumite jocuri de noroc sau pariuri.

Semnături

* Limba de procedură: germana.